

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 379/05
08.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Rašića, predsednika veća, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića, mr Sretka Jankovića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Aleksandrom Simić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbama optuženog i njegovog branioca, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu K.br.66/04 od 03.12.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 08.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca, a presuda Okružnog suda u Zrenjaninu K.br.66/04 od 03.12.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu K.br.66/04 od 03.12.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, pa ga je sud primenom navedenih zakonskih propisa i odredbi članova 3,5,33,38. i 41. OKZ-a osudio na kazne zatvora u trajanju od tri godine.

Na osnovu člana 68. OKZ-a, u vezi člana 60. OKZ-a, optuženom je izrečena mera bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od jedne godine, računajući od dana pravnosnažnosti presude, s tim da se vreme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vreme trajanja mere bezbednosti.

Shodno članu 196. stav 4. ZKP-a, optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu su blagovremeno izjavili:

- optuženi AA, bez navođenja osnova pobijanja, a iz obrazloženja žalbe proizilazi da se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Vrhovni sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje i

- branilac optuženog advokat AB, zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud preinači pobijanu presudu i optuženom izrekne blažu kaznu.

Republički javni tužilac je dopisom Ktž.br.509/05 od 21.03.2005. godine, predložio da Vrhovni sud odbije žalbe optuženog i njegovog branioca kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je po službenoj dužnosti ispitao u smislu člana 380. ZKP-a i žalbom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalbe su neosnovane.

Pobijanom presudom, kao i postupkom koji je prethodio donošenju iste nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti je njome povređen krivični zakon na štetu optuženog, a na koje povrede Vrhovni sud kao drugostepeni povodom žalbe u smislu člana 380. ZKP-a, pazi po službenoj dužnosti.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, žalbom optuženog se ističe da prvostepeni sud nije pravilno utvrdio brzinu kretanja i nagib krivine gde se dogodilo izletanje, a obzirom da je prema žalbenim navodima širina puta gde se desio udes oko 4m, i nemoguće je razviti brzinu veću od 90 km/čas.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane.

Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud na osnovu izvedenih i pravilno ocenjenih svih dokaza, bliže označenih u obrazloženju pobijane presude i iznete odbrane optuženog, na nesumnjiv način utvrdio kako je došlo do predmetne saobraćajne nezgode i ko je njen uzročnik, te je došao do nesumnjivog zaključka da je optuženi kritičnom prilikom postupao protivno članu 171. stav 1. tačka 3, članu 164. stav 2., 46. i 45. stav 1. ZOBS-a na putevima i time tako ugrozio javni saobraćaj i doveo u opasnost život i telo ljudi, tako što je na oko 450 metara od izlaska iz naseljenog mesta BB, u krivini udesno izgubio kontrolu nad vozilom i sleteo sa kolovoza u kanal gde se i zaustavio, kojom prilikom su teške telesne povrede zadobili saputnici i to oštećeni VV, GG i DD, dok je saputnik PP od zadobijenih povreda glave i oštećenja za život važnih moždanih centara preminula.

Naime, prvostepeni sud je na osnovu iskaza optuženog pravilno utvrdio da optuženi nije stekao pravo na upravljanje motornim vozilom i da nije polagao vozački ispit, a na osnovu iskaza svedoka patrola saobraćajne policije utvrđeno je da su patrole bezuspešno pokušale dva puta da zaustave optuženog koji je upravljao putničkim vozilom pre nastanka saobraćajne nezgode.

Činjenicu da je optuženi kritičnom prilikom upravljao vozilom pod dejstvom alkohola, prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu odbrane optuženog i na osnovu izveštaja o hemijskoj analizi krvi Zavoda za zaštitu zdravlja Kikinda, dok je visina alkoholemije od 1,92 g po kg alkohola u krvi utvrđena je na osnovu nalaza veštaka dr ĐĐ, dok je nesposobnost optuženog da bezbedno upravlja motornim vozilom usled dejstva alkohola u krvi utvrđena na osnovu nalaza i mišljenja veštaka dr EE, i to da se radilo o stadijumu srednjeg stepena pijanstva, zbog čega je kod optuženog sposobnost da bezbedno učestvuje u saobraćaju bila bitno smanjena. Stoga je pravilan zaključak prvostepenog suda da je optuženi kritičnom prilikom postupao protivno odredbi člana 164. stav 2. ZOBS-a.

Što se tiče brzine kretanja vozila optuženog, a što se osporava žalbom optuženog, isto je prvostepeni sud na nesumnjiv način utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja veštaka saobraćajne struke ŽŽ, a koji je na osnovu tragova sletanja, položaja vozila nakon nezgode – pređenog puta i stepena deformacije utvrdio da je brzina vozila optuženog neposredno pre i u trenutku sletanja sa kolovoza bila od oko 114,4 km/času, koja nije bila dozvoljena za kategoriju predmetnog puta, pa je pravilan zaključak prvostepenog suda da je optuženi kritičnom prilikom postupao protivno odredbi člana 46. ZOBS-a, a uz to navedena brzina je bila i neprilagođena za date saobraćajne uslove – stanje i širinu kolovoza, noćne uslove vidljivosti i krivine udesno, čime je optuženi postupao i protivno članu 45. stav 1. ZOBS-a.

Samim tim, neosnovano se žalbom optuženog osporava nalaz veštaka saobraćajne struke, u pogledu utvrđene brzine kretanja vozila optuženog, a obzirom da je prvostepeni sud pravilno i u celosti prihvatio isti, pravilno nalazeći da je u svemu dat u skladu sa pravilima nauke i struke.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve činjenice relevantne za ovaj

krivičnopravni događaj na osnovu izvedenih dokaza, te je došao do nesumnjivog zaključka da se optuženi kao učesnik u saobraćaju nije pridržavao napred navedenih saobraćajnih propisa, usled čega je ugrozio javni saobraćaj i izazvao predmetnu saobraćajnu nezgodu dovodeći u opasnost život i telo ljudi, usled čega je kod jednog lica PP nastupila smrt, a kod troje lica teške telesne povrede, kako je to napred navedeno.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koja čine objektivna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom delu.

Na tako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da su se u krivičnopravnim radnjama optuženog AA stekla sva zakonska obeležja krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, za koje ga je oglasio krivim, pravilno nalazeći da je optuženi u odnosu na osnovno delo - ugrožavanje javnog saobraćaja dovođenjem u opasnost život ljudi, izvršio sa eventualnim umišljajem, jer je vozio pod dejstvom alkohola, pre sticanja prava na upravljanje motornim vozilom, vozeći većom brzinom od dozvoljene i neprilagođenom za date uslove saobraćaja usled čega je izgubio kontrolu nad vozilom i sleteo sa kolovoza u kanal i ako je bio svestan da upravljajući vozilom na opisani način može ugroziti javni saobraćaj, a da se teža posledica - smrt njegove saputnice pripisuje nehatu optuženog, a obzirom da je usled napred navedenog ponašanja optuženog bio svestan da može nastupiti teža posledica - ali je olako držao da do takve posledice neće doći i da će je moći sprečiti.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbe, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne, pravilno cenio sve okolnosti iz člana 41. OKZ-a, kako olakšavajuće tako i otežavajuće, a koje su bliže navedene u obrazloženju pobijane presude i istima je dao adekvatan značaj, pa je pravilnom primenom zakonskih odredbi optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, sa kojom će se i po nalaženju Vrhovnog suda u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana odredbom člana 33. OKZ-a, a obzirom da je ista u skladu sa društvenom opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenom krivične odgovornosti optuženog kao učinioca.

Sledstveno tome, neosnovano se žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda u delu odluke o kazni i predlaže da se optuženi blaže kazni i po nalaženju Vrhovnog suda u ovoj žalbi ne navodi se nijedna okolnost koja bi uticala na drugačiju odluku suda. Naime, navodi iz žalbe da je prvostepeni sud propustio da utvrdi da li je optuženi pozvao oštećene da ih vozi ili su oni to tražili od optuženog, kao i da li su pre ovog puta oštećeni i optuženi bili u društvu, koliko dugo i da li su zajedno konzumirali alkohol, su bez značaja na adekvatno izrečenu kaznu zatvora optuženom.

Vrhovni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud prema optuženom izrekao meru bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od jedne godine, obzirom da je optuženi upravljao vozilom pod dejstvom alkohola i da je grubo prekršio više saobraćajnih propisa, a shodno odredbi člana 68. u vezi člana 60. OKZ-a.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Aleksandra Simić, s.r. Slobodan Rašić, s.r.

Za tačnost otpavka

lji